Günahları eriten ateş: Tövbe

Gültekin Örenç: “Tövbe-i nasuh nedir? Günahlardan uzak durmanın ve tövbenin makbul yaşı var mıdır?”

Dünyanın öyle baş döndürücü kıskaçları ve tuzakları var ki, insanın, Allah’a sığınmaktan, ehl-i iman lehine “imdat!” demekten ve mağfiret istemekten başka hiçbir çaresi kalmıyor. Çünkü bütün kıskaçlar, bütün tuzaklar, şeytanın yolumuz üzerindeki duraklarından ve tezgâhlarından başka bir şey değildir.

Kötü yollara ve günahlara karşı duyarlı olmak, uzaklaşmaya çalışmak, bunu gündemimizin ilk sıralarına almak ve bu uğurda gayret sarf etmek şüphesiz amellerimizin en hayırlılarındandır. Bediüzzaman Hazretleri bu tahribât, sefahet ve cazibedar hevesât zamanında davranışlarımızda temel hareket noktamızın şerleri def etmek ve günahları terk etmek olduğunu beyan eder ve takvanın tanımını buna göre yapar. Bediüzzaman’a göre takva, yüreğimizde Allah korkusunu duyarak kötülüklerden ve günahlardan kaçınmaktır. Bunu başarmak ise, zamana, yere, çevreye, isteğimize, niyetimize, duâmıza ve temâyülümüze doğru orantılı gayretlerimize bağlıdır. Binlerce günahın kendiliğinden hücumda bulunduğu bu zamanın ağır şartlarında, Bediüzzaman’a göre: 1- Az bir salih amel, çok hükmündedir. 2- Farzları yapan, günahlardan kaçınan kurtulur. 3- Bir haramın terki vaciptir ve bir vacibi işlemek çok sünnetlere tercih edilir. 4- Az bir amel göstererek yüzlerce günahı terk etmekle, yüzlerce vacip işlenmiş olur. 5- Böylece takva namıyla ve günahlardan kaçınmak niyetiyle hareket etmek, bu zamanda salih ameldendir.1

Bu zamanda tövbe, bu beş maddeden geçiyor. Tövbe-i Nasuh budur. Gerçek ve içten tövbe! Sadık kalınan ve ölüm gelinceye kadar istikamet içinde olunan tövbe!

Tövbede makbul olan yaş değil, baş değil, tövbe için adım atmak ve muvaffak olmaktır. Yaşın hiç mi hiç önemi yoktur. Henüz gençliğimizin baharında da yaşıyor olabiliriz. Kırkında veya altmışında da yaşıyor olabiliriz. Tövbe etmek için ne yirminci yaş erkendir; ne de altmışıncı yaş geçtir! Yaşadığımız, nefes alıp verdiğimiz, dünya gemisinin seyahatinde göz karartan bir hızla ilerlediğimiz, Azrail’in (as) henüz kapımızı gelip çalmadığı her an ve her saniye; günahlardan vazgeçmek için, pişmanlık için, Allah’a sığınmak için, tövbe için, arınmak için en bulunmaz fırsattır,

en vazgeçilmez zaman dilimidir, en elde edilmez rahmet saniyeleridir!

Az sonra hangi tecellînin bizi kuşatacağını… Az sonra ölüm meleğinin kapımızı çalıp çalmayacağını… Az sonra, şu an elimizde bulunan sayısız fırsatları kaçırıp kaçırmayacağımızı… Bilebiliyor muyuz?

Biz hep dünlerin ve bu günlerin aynasında, yarınların hayalleriyle yaşıyor ve avunuyoruz! Yarınlar sadece hayal dünyamızı süsleyen birer kurgu senaryoları! Dünyanın gayr-i meşrû zevkleri bize onun için cazip geliyor. Ya yoksa! Ya yarın bizim için yoksa?

Ancak uhrevî istikbal, ebedî hayat ve öldükten sonra yeniden diriliş, herkes için, Kur'ân'ın taahhüdü altındadır! Daimî Cennet, Kur'ân'ın müjdesidir! Cehennem, Kur'ân'ın uyardığı akıbettir! Bunları yok sayabilir miyiz?

Günahlardan kendimizi alıkoymak için, bizi günahlara sürükleyen sebepler üzerinde yoğunlaşmamız lâzım. Gençlik sarhoşluklarına hemen son vermeli ve helâl daireye dönmelidir. Söz gelişi nikâhlanmak etkin ve kesin bir çözüm neden olmasın? Ve meselâ, günahlarla uğraşmaktansa; nikâhlanmanın önünde—kendi şartlarımıza göre—var olduğu düşünülen engelleri aşmak için çaba sarf edilse daha isabetli olmaz mı? Çok sıradan sebeplerle nikâh ve evlilik geriye bırakılıyor; diğer yandan günahların maneviyâtımızı alıp götürmesine ya sadece seyirci kalınıyor, ya da böyle tek yanlı ıztıraplarla psikolojik bir yıkım ve tahribat içine giriliyor. Kendimize yazık ediyoruz.

Günahlardan sakınmak için, içinde bulunduğumuz çevreyi sorgulamamızda da yarar vardır. Bizi günahlara sürükleyip giden ve bize günahları mubah gösteren bir çevre veya arkadaş grubumuz varsa; onların içinde bulunmaya devam ettiğimiz sürece işimiz zor demektir. Biz yine günahların ıztırabını tek başımıza çekmek zorunda kalırız. Her defasında da günahkâr olduğumuz hissi dünyayı bize dar eder. Altında eziliriz. Bu durumda ilk yapacağımız şey, bu grup ile aramıza mesafe koymak ve kendimize yalnızca Allah'a kulluğu önemseyen yeni bir arkadaş grubu bulmak olacaktır. Daha sonra inşallah eski arkadaşlarımızın da elinden tutarız.

Günahları elimizin tersiyle itecek bir çözüm her zaman vardır ve aslında bize çok yakındır. Biz yeter ki Allah'ın rahmetinden ümidimizi kesmeyelim ve Allah'a, mutlaka, Allah'a sığınalım!

Dipnotlar:

1- Kastamonu Lâhikası, s. 110